

بررسی نتایج حاصل از اجرای الگوی ارتقاء کیفیت مدیریت مواد زائد در بیمارستان شهید فقیهی شیراز طی سال ۱۳۸۴

ناهید حاتم^۱ / مهرداد عسکریان^۲ / مائده محمدی^۳

چکیده

مقدمه: رشد جمعیت و توسعه شهر نشینی افزایش بی رویه انواع ضایعات در تمامی کشورها را به همراه داشته است. امروزه دفع این پسماندها بویژه در بیمارستان‌های عنوان یکی از مهمترین چالش‌های زیست محیطی در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه در آمده است. در این میان تخلیه پسماندهای خطرناک صنعتی و بیمارستانی، بدون رعایت ملاحظات زیست محیطی و فنی به عنوان یکی از پیچیده‌ترین و پرهزینه‌ترین مشکلات مسئولان در هر کشوری محسوب می‌شود. لذا این پژوهش باهدف کاهش میزان تولید مواد زائد عفونی بیمارستان با استفاده از الگوی ارتقاء کیفیت مدیریت مواد زائد انجام گردید.

روش بررسی: در این پژوهش مداخله‌ای که در یکی از بیمارستان‌های آموزشی شیراز انجام گرفت تلاش شد تابااجرای یک الگوی ارتقاء کیفیت مدیریت مواد زائد از میزان تولید مواد زائد عفونی بیمارستان کاسته شود. در این پژوهش طی دو مرحله قبل و بعد از اجرای الگو زباله‌های بیمارستانی وزن (بر حسب کیلوگرم) و مقایسه شدند. برای تحلیل داده‌ها از شاخص‌های آمار توصیفی استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که قبل از اجرای الگو میانگین روزانه تولید زباله در بیمارستان برای زباله‌های عفونی ۸۱۳ کیلوگرم و برای زباله‌های عادی ۸۲ کیلوگرم بوده، همچنین میانگین روزانه تولید زباله عفونی در بخش‌های بسترهای ۲/۴۳ کیلوگرم به ازاء تخت روز اشغالی بوده است. میزان تولید زباله عفونی در بیمارستان ۹۰/۷ درصد کل زباله‌های بیمارستان را تشکیل می‌داد که بعد از اجرای الگوی ارتقاء کیفیت مدیریت مواد زائد این میزان به ۵۷/۶ درصد کاهش یافت.

نتیجه گیری: استفاده از مدل ارتقاء کیفیت مدیریت مواد زائد میزان تولید زباله عفونی را تا ۳۲/۱ درصد کاهش داده است. بنابراین بیمارستان‌های توانند با استفاده از مدل ارتقاء کیفیت مواد زائد، زباله‌های عفونی خود را کاهش دهند.

کلید واژه‌ها: ارتقاء کیفیت، مدیریت مواد زائد، مواد زائد بیمارستانی

◇ وصول مقاله: ۸۵/۸/۸، اصلاح نهایی: ۸۵/۹/۱۱، پذیرش مقاله: ۸۵/۱۰/۱۲

۱- استادیار گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده مدیریت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، نویسنده مسئول (Email: hatamn@sums.ac.ir)

۲- دانشیار بخش پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز

۳- کارشناس مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده مدیریت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز

مقدمه

در این پژوهش به منظور جمع آوری داده‌های اولیه در زمینه میزان مواد زائد تولید شده در بخش‌های بسترهای بیمارستان و اجرای الگوی ارتقاء کیفیت تحت عنوان (QIM) Quality Improvement Model از یک فرآیند ۹ مرحله‌ای به شرح زیر استفاده شد:

- ۱- انتخاب فرآیند برای ارتقاء: با استفاده از دو ابزار بیان فرصت و نمودار قالبی.
- ۲- سازماندهی تیمی از صاحبان فرآیند: در این پژوهش، اعضاء تیم عبارت بودند از سرپرستاران بخش‌ها، مسئول بهداشت محیط بیمارستان و نماینده شرکت خدماتی.
- ۳- تشخیص چگونگی عملکرد فرآیند: با استفاده از نمودارهای جریان فرآیند و داده‌های نشان دادن جزئیات کار.
- ۴- تشخیص علل تغییرات عملکرد فرآیند: به منظور تشخیص، سازماندهی، پالایش و محدود کردن متغیرهای مؤثر بر فرآیند مورد.
- ۵- انتخاب قسمتی از فرآیند که نیاز به ارتقاء دارد.
- ۶- برنامه ریزی برای ارتقاء: با تعیین نوع فعالیت‌ها، مجریان هر فعالیت، شروع و پایان و محل اجرای هر فعالیت.
- ۷- اجرای برنامه تهیه شده: اجرای برنامه برای مدت ۱ ماه.
- ۸- ارزیابی: تعیین میزان اثربخشی الگو.
- ۹- ثبت برگزاری: با توجه به تأثیر مثبت در کاهش میزان زباله‌های غfonی.

جهت تحلیل داده‌ها، وزن زباله‌های دو مرحله قبل و بعد از اجرای الگو بر حسب کیلوگرم اندازه‌گیری و با یکدیگر مقایسه شد.

یافته‌ها

نتایج حاصل از اجرای الگوی ارتقاء کیفیت مدیریت مواد زائد در طی مدت ۲۱ روز در بیمارستان مورد مطالعه نشان داد که میانگین روزانه تولید زباله عفونی در کل بیمارستان ۸۱۳ کیلوگرم و میانگین روزانه تولید زباله در بخش‌های بسترهای بیمارستان ۵۹۴ کیلوگرم می‌باشد. (جدول ۱)

بر اساس یافته‌های به دست آمده، بیشترین میزان تولید زباله عفونی مربوط به بخش هایپر (۳۹ کیلوگرم در روز و ۷۹ کیلوگرم به ازاء هر تخت روز اشغالی) و کمترین میزان آن

فقدان مطلق تدبیر مدیریت برای پیشگیری از مواجهه با پسمندی‌های خطرناک مراقبت از تدرستی موجب بیشترین خطر برای تدرستی و بهداشت همگانی می‌شود. محدود کردن پسمندی‌ها به نحو کارساز، حفاظت قابل ملاحظه‌ای برای بهداشت همگانی به بار می‌آورد. کاهش میزان پسمندی‌های خطرناک به وسیله تفکیک پسمندی‌ها بهتر از تجمع مقدار انبوهی از آنهاست.^[۱] در این رابطه در سطح ملی اقدامات بنیادینی در زمینه ارزیابی کمی و کیفی تولید پسمندی‌ها، ارزشیابی گزینه‌های دفع و تصوفیه پسمندی‌ها در محل و تفکیک پسمندی‌های مراقبت از تدرستی از پسمندی‌های عمومی ضرورت می‌یابد.^[۲] [۳] قطعنامه ۲۱ کفرانس سازمان ملل درباره محیط‌زیست و توسعه در ۱۹۹۲ مجموعه‌ای از تدبیر مدیریت پسمندی‌ها را توصیه می‌کند که یکی از آنها اقدام در زمینه پیشگیری از تولید پسمندی‌ها و کاهش میزان تولید پسمندی‌ها تا حداقل ممکن است.^[۱] موفقیت در این زمینه مستلزم تدوین استراتژی‌های اجرایی در جهت دستیابی به تقلیل مواد زائد بیمارستانی است.^[۳] این استراتژی‌ها می‌توانند در قالب یک الگوی بهبود کیفیت به اجراء در آیند. بهبود کیفیت به عنوان یکی از ابزار اجرایی و ابعاد مدیریت کیفیت فرآگیر، به مجموعه‌ای از اقدامات برای افزایش اثربخشی و راندمان فعالیت‌ها، فرآیندها، افودن منافع سازمانی و مشتریان و ارتقاء مستمر فعالیت‌ها اطلاق می‌شود.^[۴]

با عنایت به توضیحات فوق پژوهشگران بر آن شدند تا ضمن اجرای الگوی ارتقاء کیفیت، فرآیند تولید زباله‌های عفونی در یکی از بیمارستان‌های عمومی - آموزشی شیراز را در طی یک دوره شش ماهه مورد مداخله قرار دهند.

روش پژوهش

این پژوهش از نوع مداخله‌ای می‌باشد که به صورت مقطعی انجام گرفته است. با توجه به اهمیت بخش‌های بسترهای در تولید مواد زائد، کلیه بخش‌های بسترهای بیمارستان که شامل ۱۴ بخش مختلف اعم از جراحی؛ زنان؛ داخلی؛ پوست؛ اتفاقات؛ بخش‌های ویژه و هایپر به عنوان نمونه آماری انتخاب و تحت بررسی قرار گرفتند.

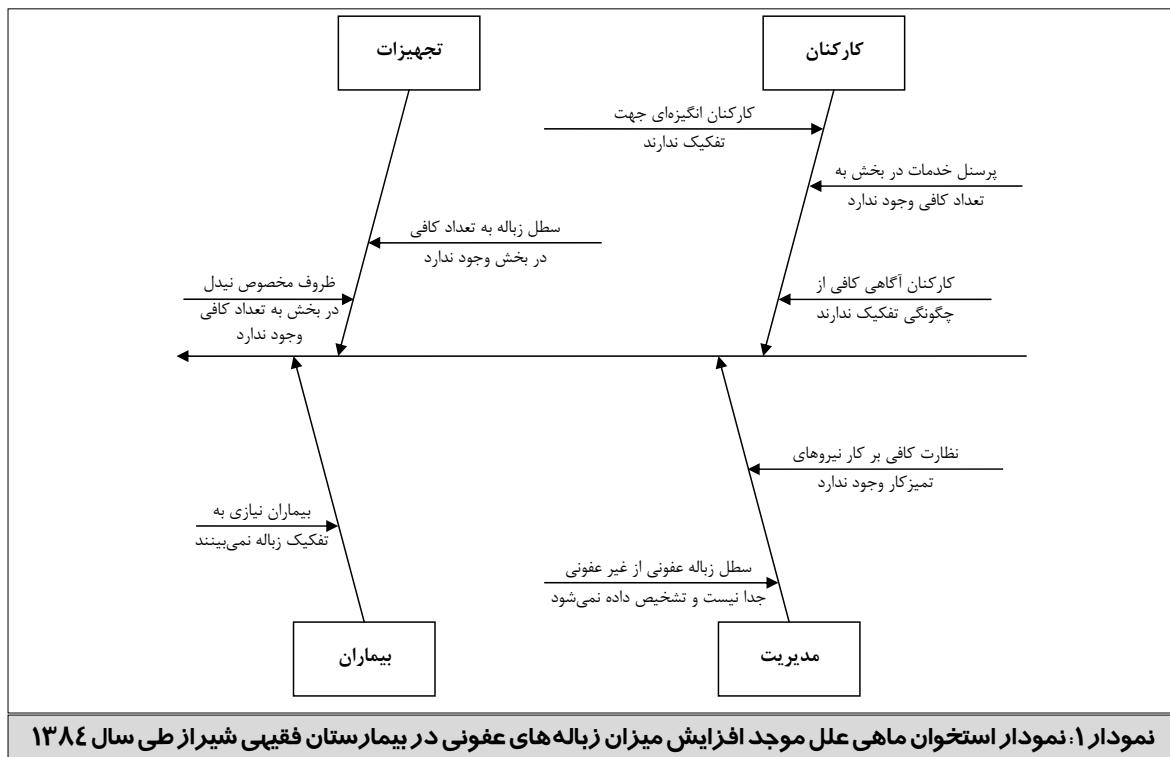
جدول ۱: وزن زباله‌های عفونی بیمارستان قبل از اجرای الگوی ارتقاء کیفیت مواد زايد

ردیف (روز)	بخش‌های بسترهای (kg)	وزن زباله در اتاق‌های عمل (kg)	وزن زباله در بخش‌های در پشتیبانی، تشخیصی و درمانگاه (kg)	جمع
۱	۶۰۶	۶۸	۱۱۷	۷۹۱
۲	۵۸۸	۱۸	۱۲۳	۷۲۹
۳	۵۶۸	۷۰	۱۰۲	۷۴۰
۴	۶۷۸	۹۷	۱۶۸	۹۴۳
۵	۵۹۰	۱۸	۱۳۴	۷۴۲
۶	۶۷۲	۷۳	۱۸۲	۹۲۷
۷	۵۱۴	۵	۶۶	۵۸۵
۸	۵۸۹	۹۰	۱۶۷	۸۴۶
۹	۵۵۰	۱۰۰	۲۰۸	۸۵۸
۱۰	۵۷۸	۱۱۱	۱۱۲	۸۰۱
۱۱	۵۹۹	۷۰	۲۲۹	۸۹۸
۱۲	۶۶۴	۸۹	۱۵۷	۹۱۰
۱۳	۵۸۳	۷۰	۱۷۹	۸۳۲
۱۴	۵۹۴	۵۱	۱۲۳	۷۶۸
۱۵	۵۷۹	۱۰۴	۱۵۶	۸۳۹
۱۶	۵۷۲	۸۰	۱۰۷	۸۵۹
۱۷	۵۸۱	۱۲۱	۲۰۲	۹۰۴
۱۸	۶۹۵	۱۰۲	۱۷۸	۹۷۵
۱۹	۵۷۸	۴۵	۱۴۵	۷۶۸
۲۰	۵۹۷	۱۳۴	۱۹۴	۹۲۵
۲۱	۵۰۰	۱۳	۱۹	۵۲۲

- تهیه سطل‌های زباله با دورنگ سفید و زرد به منظور اجرای طرح تفکیک؛ و
- انتخاب دونفر از نیروی خدماتی بالباس‌های مخصوص (زردو سفید) جهت جمع آوری کل زباله‌های عفونی و عادی بیمارستان. در مرحله Post Test مداخلاتی به مدت یک ماه انجام شده و سپس مجدداً وضعیت زباله‌ها مورد بررسی قرار گرفتند. جدول ۲ نتایج حاصل از این مرحله را نشان می‌دهد: میانگین روزانه تولید زباله عفونی در کل بیمارستان ۴۷۱ کیلوگرم و میانگین زباله‌های عفونی در بخش‌های بسترهای ۳۳۵ کیلوگرم و میانگین تولید زباله عادی بیمارستان نیز ۳۴۷ کیلوگرم می‌باشد. براساس این اطلاعات می‌توان نتیجه گرفت که میزان تولید زباله‌های عفونی بیمارستان بعد از اجرای الگوی ارتقاء کیفیت مدیریت مواد زائد درصد کل زباله‌های بیمارستان را تشكیل می‌دهد و میزان تولید زباله عفونی تامیزان ۳۳/۱ درصد کاهش یافته است.

مربوط به بخش زنان (۱۶ کیلوگرم در روز و ۷۴ کیلوگرم به ازاء هر تخت روز اشغالی) می‌باشد. این در حالی است که تنها زباله‌های غیر عفونی مربوط به آشپزخانه بیمارستان با مقدار متوسط ۸۳ کیلوگرم در روز بوده است. به عبارت دیگر %۹۰/۷ از کل زباله‌های بیمارستان را زباله‌های عفونی تشکیل می‌دهد. با توجه به میزان بالای مواد زائد عفونی بیمارستان؛ ضمن تشکیل تیم ارتقاء کیفیت با استفاده از پوشش افکار و نمودار استخوان ماهی (نمودار ۱) ضمن علت یابی مسئله فوق راه حل‌های متعددی در ارتباط با کاهش میزان زباله عفونی مطرح که با توجه به معیارهای انتخاب راه حل‌ها: تأثیربر فرآیند، سهولت و قابلیت اجرا و کم بودن هزینه بودن، موارد زیر در طراحی الگوی ارتقاء کیفیت انتخاب شوند:

- برگزاری دوره آموزشی در زمینه تفکیک مواد زائد بیمارستانی؛
- توزیع و تهیه پمپلت‌های آموزشی و بخشانه مدیریتی در زمینه اجرای طرح تفکیک زباله در بخش‌ها؛

نمودار ۱: نمودار استخوان ماهی علل موجود افزایش میزان زباله‌های عفونی در بیمارستان فقیهی شیراز طی سال ۱۳۸۴

کارکنان به عنوان یک استراتژی در جهت کاهش میزان مواد زائد عفونی در بیمارستان مورد بررسی قرار گرفت. بر اساس اطلاعات حاصله در مرحله Pre-Test میانگین مواد زائد عفونی بیمارستان قبل از اجرای الگوی ارتقاء کیفیت ۸۱۳ کیلوگرم و میانگین مواد زائد غیر عفونی ۸۳ کیلوگرم در روز بود. از سوی دیگر میزان زباله عفونی تولید شده به ازاء تخت روز اشغالی قبل از اجرای طرح ۲۴۳ کیلوگرم بوده است. عسکریان (۱۳۸۱) ضمن مطالعه بر روی ۵۲ بیمارستان در استان فارس میزان تولید زباله‌های عفونی بیمارستان را در بیمارستان‌های آموزشی ۵۸ درصد اعلام می‌دارد.^[۵] مؤسسه کلی تحقیقات مهندسی محیط زیست هند (۱۹۹۷) میزان زباله‌های عفونی به نسبت سایر زباله‌هارا تا ۷/۵ درصد عنوان می‌کند.^[۶] در حالی که سازمان بهداشت جهانی، نسبت زباله‌های عفونی و تیز و برندۀ را در بیمارستان‌های کشورهای در حال توسعه، به ترتیب ۱۵ و یک درصد برآورد کرده است.^[۷] یافته‌هایی حاصل از این مطالعه نشان می‌دهد که قبل از اجرای الگوی ارتقاء کیفیت میزان زباله‌های عفونی بیمارستان ۹۰/۷ درصد و زباله‌های غیر عفونی ۹۳ درصد از کل زباله‌هارا

بحث و نتیجه‌گیری

تولید مواد زائد یک بخش جدایی ناپذیر از سیستم مراقبت بهداشتی است. هر چند عملکردهای مدیریت مواد زائد پژوهشی از یک بیمارستان با دیگری متفاوت خواهد بود، اما یک فاکتور مشترک در همه سیستم‌های مواد زائد پژوهشی که به طور مؤثر مدیریت شده‌اند، رهبری است. مدیریت مواد زائد پژوهشی، بیمارستان را به پاسخ دادن به همه تعهدات قانونی، دست یافتن به حفاظت محیطی و عمومی و انجام آن با یک روش هزینه-کار آملزم می‌کند. گسترش مدیریت مناسب مواد زائد پژوهشی، در واقع افزایش توجه به کاهش جریان مواد زائد پژوهشی است. تعادل این جریانات چالشی است که به کمیته‌ای متشكّل از سطوح بالای مدیریت و کارکنان مؤثر در مهار مواد زائد پژوهشی در بیمارستان، نیاز دارد.^[۲]

فعالیت اساسی در انجام یک برنامه کاهش مواد زائد پژوهشی، شناسایی جریان‌های مواد زائد گوناگون و شروع استراتژی‌هایی است که اطمینان می‌دهند کارکنان در جهت تقلیل میزان مواد زاید فعالیت می‌نمایند.^[۲] از این رو در پژوهش حاضر استفاده از یک الگوی ارتقاء کیفیت با مشارکت

جدول ۲: تولید روزانه زباله بیمارستان بعد از اجرای الگوی ارتقاء کیفیت مدیریت مواد زائد

ردیف	وزن زباله بخش‌های ستری در روز (روز)	وزن زباله اطاق‌های عمل		وزن زباله در روز (kg)		وزن زباله بخش‌های پشتیبانی، تشخیص و درمانگاه در روز (kg)		جمع
		زباله عادی	زباله عفنونی	زباله عادی	زباله عفنونی	زباله عادی	زباله عفنونی	
۱	۳۵۹	۲۴۱	۷۸	۲۴	۷۹	۳۹	۸۳۰	
۲	۳۷۵	۲۰۰	۳۶	۳۶	۵۱	۵۱	۷۸۲	
۳	۳۲۱	۳۲۱	۳۴	۷۲	۵۶	۵۶	۸۴۲	
۴	۳۱۶	۲۷۶	۷۶	۲۹	۱۱۶	۶۹	۸۸۲	
۵	۴۰۲	۲۶۹	۸۳	۲۸	۸۸	۲۶	۸۹۶	
۶	۳۴۵	۲۱۸	۹۱	۱۹	۹۱	۶۲	۸۲۶	
۷	۲۱۹	۱۵۲	۳۷	۸	۱۷	۶۳	۴۹۶	
۸	۳۴۲	۳۰۲	۸۹	۲۴	۴۴	۸۶	۸۸۷	
۹	۴۲۱	۳۳۱	۵۸	۱۴	۹۳	۱۰۴	۱۰۲۱	
۱۰	۳۵۹	۲۶۵	۵۸	۱۹	۵۲	۴۴	۷۹۷	
۱۱	۳۵۲	۲۲۷	۸۲	۲۵	۱۴۲	۹۲	۱۰۶۶	
۱۲	۴۰۲	۲۳۳	۶۴	۲۱	۸۲	۱۰۴	۹۰۶	
۱۳	۳۲۵	۲۴۸	۷۴	۱۵	۱۰۲	۸۷	۸۵۱	
۱۴	۲۱۶	۱۴۰	۴۳	۱	۵۲	۷۵	۵۳۷	
۱۵	۲۶۴	۲۴۷	۶۹	۲۶	۷۳	۸۰	۷۵۹	
۱۶	۳۴۴	۲۵۷	۵۰	۲۳	۵۸	۳۳	۷۶۵	
۱۷	۳۳۸	۳۲۹	۶۸	۳۱	۸۴	۹۸	۹۴۸	
۱۸	۳۴۷	۳۲۰	۵۸	۲۴	۹۱	۵۹	۸۹۹	
۱۹	۳۸۷	۲۲۱	۵۹	۴۱	۲۸	۸۵	۸۲۱	
۲۰	۳۰۹	۱۹۷	۶۰	۱۰	۷۲	۱۱۱	۷۵۹	
۲۱	۲۶۹	۱۸۸	۲۷	۸	۲۸	۵۱	۵۹۸	

غیراستاندارد برای زباله‌های گوناگون در بیمارستان و عدم همخوانی آن با ظروف پیشنهادی سازمان بهداشت جهانی [۷] و فقدان آموزش مناسب جهت کارکنان کاخداری و سایر پرسنل پژوهشکی موجب درآمیختگی زباله‌های خطرناک و معمولی در سطح بیمارستان می‌گردد. استفاده از سطل‌های زباله با رنگ‌های مختلف و برگزاری دوره‌های آموزش حضوری و پمفت‌های آموزشی از جمله استراتژی‌های مورد استفاده جهت ارتقاء کیفیت مدیریت مواد زائد به شمار آمد.

طبیبی (۱۳۸۱) در بررسی زمینه‌آگاهی مدیران بیمارستان‌های ارومیه اظهار می‌دارد که تنها ۱۴/۲۸ درصد از مدیران جامعه مورد مطالعه دارای اطلاعات قابل قبولی در زمینه مدیریت مواد زائد بودند [۹] که این مسئله اهمیت اجرای برنامه‌های آموزشی و افزایش آگاهی کارکنان در مدیریت مواد زائد را مورد تأکید قرار می‌دهد.

قبل از اجرای الگوی ارتقاء کیفیت تشکیل می‌دهد که این مسئله نشان‌دهنده تفاوت فاحش بین استاندارد مطرح شده توسط WHO و تولید زباله عفنونی در بیمارستان مورد مطالعه است. محمدی بقایی و همکاران (۱۳۷۰) ضمن مطالعه در بیمارستان‌های تهران میزان کل زباله‌های تولیدی (اعم از عفنونی و غیر عفنونی) را ۲/۷۱۱ کیلوگرم به ازاء تخت روز اشغالی گزارش کرده‌اند. Kassenga Mato [۲] در سال ۱۹۹۷ میزان تولید زباله در بیمارستان‌های شهر دارالسلام را بین ۰/۸۰ تا ۰/۵ کیلوگرم به ازاء تخت روز اشغالی گزارش نموده‌اند. [۸] سازمان بهداشت جهانی میزان تولید زباله در بیمارستان‌های دانشگاهی را ۴/۱ کیلوگرم به ازاء تخت روز اشغالی اعلام می‌دارد [۷] که این موضوع ضرورت اجرای مدیریت مواد زائد در جهت کاهش میزان زباله‌های عفنونی را مورد تأکید قرار می‌دهد. با توجه به اینکه استفاده از ظروف مورد استفاده

فهرست منابع

۱. انصاری حسن، عبادی فرد آذر فربد. گندздایی و دفع پسماندهای بیمارستانی، چاپ اول، انتشارات سماط، تهران، ۱۳۸۲.
۲. محمدی بقایی داوود، قلی زاده شهناز. اصول مدیریت مواد زائد جامد مراکز درمانی و آزمایشگاهی پژوهشکی. چاپ اول، انتشارات شهر آب، تهران، ۱۳۷۹.
3. Davis G, Johnson G. Hospital pollution prevention strategies. California: Department of Health Services, 2002.
۴. طبیبی سید جمال الدین، عبادی فرد آذر فربد، تورانی سوگند، خالصی نادر. مدیریت کیفیت فرآنگ در نظام بهداشت و درمان. چاپ اول، نشر الکترونیکی و اطلاع رسانی جهان رایانه، تهران، ۱۳۸۰.
5. Askarian M, Vakili M, Kabir GH. Result of a hospital waste survey in private hospitals infers province Iran. Waste Management 2004; 24 (4): 347-352.
۶. وکیلی محمود. بررسی دفع زباله های بیمارستانی در بیمارستان های استان فارس. پایان نامه دکترای تخصصی در رشته پژوهشی اجتماعی. شیراز: دانشکده پژوهشی، دانشگاه علوم پژوهشی شیراز، ۱۳۸۰.
7. Pruss A, Giroult E, Rushbrook D. Safe management of wastes from healthcare activities. Geneva: WHO, 1999.
8. Mato R, Kaseva ME. Critical review of industrial and medical waste practices in Dares- Salaam city. J Resources Conserv Recycle 1995; 25: 271-87.
۹. طبیبی سید جمال الدین، صدقیانی ابراهیم، سلامزاده مهرندا. مدیریت مواد زائد جامد بیمارستانی در استان ارومیه: مقایسه با استانداردهای ملی و امکان بهره گیری از ایزو ۱۴۰۰۱. تهران، ایران، خلاصه مقالات مدیریت منابع در بیمارستان، (نگرش جامع)، چاپ اول، انتشارات گپ، تهران، ۱۳۸۱.
۱۰. عابدی تمور، واعظ زاده فرهاد. مدیریت مواد زائد بیمارستانی (نگرش) با توجه به نتایج حاصله اجرای الگوی ارتقاء کیفیت مدیریت مواد زائد در بیمارستان نمونه مورد مطالعه در شیراز، می توان امیدوار بود که کاهش بیشتر مواد زائد عفونی همراه با تفکیک مناسب تر مواد زائد عفونی از مواد غیر عفونی به نحوی که امکان بازیافت ترکیبات مواد زائد عمومی را موجب گردد، می تواند ضمن صرفه جویی و افزایش درآمد با استفاده از بازیافت مواد، کاهش میزان خطرات زیست محیطی ناشی از ورود زباله های عفونی به چرخه تولید و بازیافت زباله را به همراه داشته باشد.◆
12. Almuneef M, Memish Z. Effective medical waste management. Am J Infect Control 2003; 31(3): 188-192.
13. Zafar A, Butler R. Effect of a comprehensive program to reduce infections waste. Am J Infect Control 2000; 28 (1): 51-53.
14. Hagen D, Alhumaidi F, Black M. Infectious waste survey in a Saudi Arabian hospital: an important quality important Tool. Am J Infect Control 2001; 29 (3): 198-202.

عابدی (۱۳۸۱) اظهار می دارد که در حال حاضر در اکثر بیمارستان های ایران فرآیند مدیریت مواد زائد به طور اصولی دنبال نمی شود و این بدین معنی است که نه تنها مواد زائد در مبداء تولید جداسازی نمی شوند، بلکه مرحله ای تحت عنوان پالایش نیز یافت نمی شود.^[۱۰] [۱۱] خیاط زاده ماهانی (۱۳۷۶) مدیریت مواد زائد در هیچ یک از بیمارستان های مورد مطالعه در شهر کرمان را مناسب ندانسته و آن را مطابق با استانداردها نمی داند.^[۱۱]

یافته های حاصل از پژوهش حاضر بیانگر آن بود که میزان زباله های عفونی بیمارستان پس از اجرای الگوی ارتقاء کیفیت مدیریت مواد زائد از ۳/۴۳ کیلوگرم به ۷/۹ کیلوگرم به ازاء تخت روز اشغالی کاهش یافت، که بیشترین میزان کاهش مربوط به بخش پوست با ۳۷/۸ درصد و کمترین میزان مربوط به بخش پوست با ۱۶/۹ درصد (به دلیل کاهش تخت روز اشغالی از ۹/۷ به ۱۶/۹ در مرحله Post-Test) بود.

با اجرای طرح مدیریت مواد زائد بیمارستانی در عربستان ۵۰ درصد کاهش مواد زائد از ۴۰ درصد کاهش نمود.^[۱۲] Butler و Zafar با اجرای طرح مدیریت مواد زائد عفونی طی مدت سه سال، میزان زباله های عفونی در بیمارستانی در مریلندر را تا سطح ۸۰ درصد کاهش داده اند.^[۱۳] اجرای طرح تفکیک مواد زائد در سال ۱۹۹۱ توسط Hagen در یک بیمارستان ۴۰ تخته در عربستان موجب کاهش زباله های عفونی تا میزان ۶۵ درصد گردید.^[۱۴] [۱۵] با اخره اینکه مقایسه میزان زباله های عفونی تولید شده در بیمارستان مورد مطالعه در پژوهش حاضر در مرحله Pre-Test و Post-Test موجب کاهش ۳۳/۱ درصد از میزان زباله های عفونی بیمارستان گردید. با توجه به نتایج حاصله اجرای الگوی ارتقاء کیفیت مدیریت مواد زائد در بیمارستان نمونه مورد مطالعه در شیراز، می توان امیدوار بود که کاهش بیشتر مواد زائد عفونی همراه با تفکیک مناسب تر مواد زائد عفونی از مواد غیر عفونی به نحوی که امکان بازیافت ترکیبات مواد زائد عمومی را موجب گردد، می تواند ضمن صرفه جویی و افزایش درآمد با استفاده از بازیافت مواد، کاهش میزان خطرات زیست محیطی ناشی از ورود زباله های عفونی به چرخه تولید و بازیافت زباله را به همراه داشته باشد.◆

Results of medical waste management quality improvement technique In Shaheed Faghihi hospital in shiraz (Iran-2005)

Hatami N.¹ / Askarian M.² / Mohammadi M.³

Abstract

Introduction: Urban growth with increase in population has resulted in an increase in amount of waste. Today getting rid of this waste especially in hospitals has known as one of the most significant environment challenges in all developed and developing countries. Improper hospital waste management in many of countries like Iran causes disposal of hospital waste without considering environmental and technical issues causes harmful effects on human and the environment. Therefore managing of hospital waste is one of the most complicated problems for government in all countries that involves many expenses. The study aimed at decreasing the amount of infectious waste by using a quality model.

Methods: In this study, we performed a quality improvement model to interfere generation of waste in a public university affiliated hospital in Shiraz- Iran. In this study, we tried to decrease the amount of infectious waste by using this model. Hospital waste was weighted in two stages, before and after performing model. The descriptive statistics was used to compare the results of two phases.

Results: Prior to accomplishing this model, the daily average of waste production was 813 kg for infectious waste and 83 kg for non-infectious wastes that contains kitchen wastes only. Total amount of daily medical wastes in inpatient wards was 594kg (3.4 kg per occupancy bed-day). Therefore, infectious waste was 90.7% of the total amount of hospital waste. After accomplishing the model, it decreased to 57.6%.

Conclusion: Using the quality improvement model, infectious waste production has been decreased by 33.1%. Therefore, hospital can use the quality model to decrease their infectious waste production.

Keywords: *Quality improvement, Waste management, Hospital waste*

1- Assistant Professor, School of Management and Medical Information Sciences, Shiraz University of Medical Sciences
 2- Associate Professor, School of Management and Medical Information Sciences, Shiraz University of Medical Sciences
 3- Bachelor of Health Service Management , School of Management and Medical Information Sciences, Shiraz University of Medical Sciences